MEXICO 70 MEXICO 70

„OPERAȚIUNEA TRIS" A CUPLULUI BRAZILIAN HAVELANGE — SALDANHA

130 ZILE DE CANTONAMENT, 11 JOCURI INTERȚĂRI, 45 ZILE DE PREGĂTIRE LA 3000 M ȘI 15 LA 2600 M — PENTRU RECUCERIREA „CUPEI JULES RIMET" !

Călătoria de studiu făcută recent de **selecționerul brazilian Joao Saldanha în Europa, unde** — cum se știe — a vizionat diferite jocuri inter-țări, este numai un singur punct dintr-un vast plan de pregătire elaborat de federația din Brazilia, pe care presa italiană de specialitate îl califică drept... nebunesc.

Dacă-și închipuie cineva că în Brazilia a fost uitată „rușinea din 1966", cum este apreciată eliminarea echipei naționale la campionatul mondial din Anglia, sau că sud-americanii au renunțat la ideea de a cuceri totuși pentru a treia oară **„Cupa Jules Rimet"** se înșeală. Totul este pregătit cu migală și ambiție pentru atingerea acestui obiectiv, eforturile și sacrificiile pe care le implică o asemenea campanie luînd forma unui plan denumit **„operațiunea tris"** (adică cucerirea celui de al treilea titlu mondial), anunțat în toate detaliile lui de Joao Havelange, președintele — de 15 ani ! — al Confederației braziliene de sport.

Pe scurt, acest plan înseamnă un cantonament de... 130 de zile, adică circa patru luni și jumătate, **de la 12 februarie pînă la 21 iunie**, ziua finalei de la Ciudad de Mexico, la care Brazilia speră să fie prezentă ! El constituie rodul unei îndelungate munci în doi — **Joao Havelange și Joao Saldanha.**

În forma sa originală, planul prevede — printre altele — următoarele :

12 februarie : reunirea jucătorilor, examene medicale și începerea antrenamentelor.

8 martie : **primul meci amical**, la Porto Alegre, probabil cu **Argentina** sau **Peru.**

15 martie : al doilea joc, la Rio, în compania aceluiași adversar.

22 martie : meci la Sao Paulo cu o reprezentativă europeană (U.R.S.S., R. F. a Germaniei sau Ungaria).

29 martie : din nou joc cu o echipă europeană (Anglia, Scoția, Cehoslovacia, Bulgaria sau Belgia).

2 aprilie : plecarea în Uruguay pentru **două partide la Montevideo**, cu Uruguay, la 5 și 8 aprilie.

După aceste 56 de zile de cantonament, jucătorii brazilieni vor lua un scurt concediu de 3 zile, pentru a-și revedea familiile. Apoi, din nou la cantonament și noi antrenamente și jocuri, în etapa a doua :

12 aprilie : plecarea în Chile, pentru **două jocuri cu reprezentativa acestei țări** la Santiago, la 16 și 19 aprilie.

20 aprilie : îmbarcarea pentru Columbia și Ecuador, unde va avea loc o lungă aclimatizare cu altitudinea.

3 mai : **meci cu Columbia**, la Bogota (3 000 m altitudine).

10 mai : **al doilea joc la altitudinea de 3.000 m.** (Quito), **în compania Ecuadorului.**

17 mai : **din nou joc la Bogota**, cu un adversar nedesemnat.

18 mai : plecarea în Mexic și continuarea antrenamentelor.

31 mai : **prima partidă din cadrul turneului final C.M.**, care se va încheia la 21 iunie.

Dar, planul nu-i încă definitiv. El va comporta, cu siguranță, modificări, pentru că Saldanha a cerut acest lucru în urma concluziilor sale în timpul vizitei în Europa. El a telefonat, chiar de la București, că perioada de pregătire la altitudine prevăzută pe durata unei luni, nu-i suficientă ; sînt necesare **DOUA LUNI.** În propunerea făcută de Saldanha se prevăd **45 de zile la 3 000 m altitudine (Bogota) și alte 15 zile la 2 600 m (Toluca — Mexic)**, înainte de începerea turneului final. La obiecțiunea lui **Havelange că Toluca este o localitate mică, cu puține hoteluri** și acestea cu locurile reținute. Saldanha a ripostat : **cumpărați un hotel, o casă, o vilă și după aceea o vindem...**

Să nu credeți că, dacă va fi nevoie, brazilienii nu vor proceda astfel. Dar, indiferent de aceasta, indiferent de perioadele de pregătire la altitudine joasă sau ridicată, un fapt rămîne cert : cantonamentul de 130 de zile !...

CORESPONDENȚĂ DIN SOFIA

ECHIPA BULGARIEI ÎN FAȚA CALIFICĂRII

În grupa a opta a preliminariilor, lupta este în ultima fază. Au mai rămas doar două meciuri : **Polonia—Bulgaria** la 9 noiembrie la **Varșovia** și **Luxemburg—Bulgaria** la 7 decembrie la **Luxemburg.** După partida **Olanda—Bulgaria** (1—1 la **Rotterdam**, la 22 octombrie), situația în grupă este destul de clară. Echipa **Olandei** și-a terminat meciurile și activul ei este de 7 puncte ; ea este scoasă din cursa pentru **Mexic.** Echipa **Luxemburgului**, care n-a obținut nici un punct este, firește, în afara oricăror calcule. Mai rămîn în dispută — pentru locul calificatoriu — numai echipele **Bulgariei** și **Poloniei.** Pozițiile lor sînt însă diferite. **Bulgaria** are acum 7 puncte, iar selecționata **Poloniei** 6 puncte. Un meci egal la **Varșovia** va fi suficient pentru echipa doctorului **Boșkov**, drumul spre **Mexic** fiindu-i astfel deschis. Chiar o înfrîngere (foarte posibilă de altfel) nu va fi fatală fotbaliștilor bulgari, dat fiind că ei au de jucat după aceea cu **Luxemburgul**, partidă în care sînt mari favoriți. Pentru echipa **Poloniei** situația este mai complicată. O victorie în jocul cu **Bulgaria** nu-i este suficientă. Ea trebuie să aștepte după aceea meciul de la **Luxemburg** și eventualitatea unui rezultat egal spre a obține un meci de baraj.

Toate aceste eventualități subliniază șansele majore ale unsprezecelui bulgar. Zilele trecute am vorbit cu selecționerul reprezentativei, **dr. Boșkov**, care mi-a spus : **„Da, avem toate șansele să fim prezenți în Mexic dar — deocamdată — sînt numai șanse. Și cu sînt un realist ! Pentru mine faptele au valoare. Pentru aceasta doresc să rezolv problemele noastre și voi încerca să o fac prin pregătirea necesară".** Jucătorii selecționați au fost convocați în ziua de 3 noiembrie. Pe lista celor chemați nu apar mari schimbări în comparație cu lotul utilizat pentru partida cu **Olanda.** Ca nume noi amintesc pe acelea ale lui **Jekov**, centrul atacant al lui **ȚSKA Sofia**, și pe al extremului stînga **Vesselinov** de la **Levski Sofia.** Titularizarea lor pentru meciul de la 9 noiembrie este în funcție de totala restabilire de pe urma accidentărilor pe care le-au suferit. **„Înțeleg foarte bine că întîlnirea de la Varșovia va fi foarte disputată, echilibrată și doresc să aliniez jucători capabili să reziste șocurilor"** subliniază tot selecționerul reprezentativei bulgare, **Boșkov**

STEFAN NOIKOV

4 noiembrie 1969.

RAMSEY ERA ACOLO

Litigiul West Ham — Peters, **larg comentat de presa insulară (și prezentat și de noi) a luat sfîrșit... în favoarea ambelor părți. Conducerea clubului a acceptat pretențiile jucătorului său iar internaționalul englez și-a retras cererea de transferare și a apărut în echipa West Ham în meciul de campionat cu** Sunderland. **Partida, care nu avea o importanță deosebită pentru campionat, s-a bucurat totuși de prezența unui mare număr de spectatori și a unui personaj de marcă : selecționerul** Alf Ramsey.

Acesta din urmă venise special să vadă cum se comportă „elevul" său, care reapărea după o lungă absență. Dar sir Alf **a avut plăcuta surpriză să constate că săptămînile de răminere pe tușe n-au influențat cu nimic forma lui** Peters. **În consecință acesta a fost menținut în formația reprezentativei** Angliei care a întîlnit **la 5 noiembrie echipa** Olandei, **în meci amical, la** Amsterdam.

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

BENE — FAVORITUL LUNII OCTOMBRIE

După partida cu **Danemarca, Bene**, atacantul maghiar declara : „Păcat că nu se ține în luna octombrie Campionatul mondial" ! **Și Bene** a continuat : „În luna octombrie a anului 1962, într-o partidă de campionat cu **Szombathely**, am marcat toate cele șase goluri ale **Dozsei.** În octombrie 1964, la **Tokio**, am administrat **Marocului** tot șase goluri și am fost declarat golgeterul Olimpiadei... Astăzi am înscris iarăși două goluri. Iată deci că luna octombrie îmi prieste".

Bene Ferenc a început lupta cu balonul rotund la vîrsta de 14 ani, la **MEDOSZ** apoi la **Kinizsi** din **Kaposvar** și din vara anului 1961 la **Dozsa** din **Ujpest**, unde activează și azi.

Sa născut la **Balatonujlak** la 17 decembrie 1944. Debutul în campionatul național și l-a făcut la 20 august 1961, iar peste un an în echipa națională. Și de atunci a îmbrăcat tricoul național de 38 de ori. A luat parte și la Campionatul mondial din **Anglia**, unde pe lista golgeterilor s-a clasat după **Eusebio**, cu șapte goluri marcate.

Mult timp s-a discutat faptul că **Bene** juca în echipa sa de club centru atacant, iar în națională extremă dreaptă. Dar iată, chiar el clarifică disputa: **„Atacantul modern trebuie să știe să joace și extremă și vîrf de atac, trebuie să cuprindă tot cîmpul advers și să fie în permanentă mișcare. Ca să fie eficace, trebuie să aibă curaj, să nu-i fie frică de apărători. Eu rar am fost accidentat în contactul direct cu apărătorul advers, deși nu m-am ferit"**

Acest mare jucător, iubitor al golului și al jocului cu balonul rotund, este destul de tînăr ca să poată urca — doleanța fiecărui fotbalist — pe cea mai înaltă treaptă, cîștigarea „Balonului de aur", atribuit celui mai bun jucător european al anului.

S. BRAȘOVEANU

CHIARUGI — O NOUĂ STEA A FOTBALULUI ITALIAN

Noi, ziariștii, îl numim în glumă „regele neînfrînării". Suporterii lui Fiorentina îl adorau și îl fluierau în același timp pentru acele acțiuni ale sale, impetuoase dar necontrolate, care îl duceau adesea, în incursiunile lui incisive pînă dincolo... de linia de fund, ieșind cu mingea la picior, din terenul de joc.

Azi, Luciano Chiarugi este mezinul lui Fiorentina, azi Chiarugi este un „atu" formidabil al echipei violete, azi Chiarugi e un pion de bază în întreaga economie a „11"-ului condus de Pesaola.

Cum se explică această transformare ? Ne-o explică însuși jucătorul, pe care l-am întîlnit la centrul tehnic federal de la Coverciano, unde Valcareggi l-a chemat la un prim antrenament al naționalei „sub 23 de ani" în vederea meciului de la Sabadell, cu Spania.

Motivul deci. Un accident care l-a smuls pe jucător din prima echipă cîteva săptămîni, interval de timp în care Chiarugi a putut să mediteze asupra erorilor lui, erori tipice tinereții fotbalistice.

— *„Într-adevăr, înainte de acest accident recunosc că am comis multe caraghioslicuri. Îmi plăcea driblingul, îmi plăceau golurile spectaculoase, obținute din acțiuni personale, uitam că am lîngă mine alți 10 colegi. Accidentul și inactivitatea mi-au dat posibilitatea să reflectez mult. Am înțeles mai întîi că fotbalul nu este un spectacol pentru soliști, că e un cor în care nu sînt admise voci distonante. Or, în acea vreme, vocea mea putea fi socotită astfel... Azi — și trebuie să recunosc meritele antrenorului Bruno Pesaola — nu insist în acțiunile individuale mai mult decît e necesar, îi văd și pe coechipieri, încerc să-i servesc".*

Afirmăm că Chiarugi, noua stea a Fiorentinei și poate o nouă stea a echipei naționale, dacă ar putea juca și cu piciorul drept așa cum joacă cu stîngul, ar putea deveni un adevărat Riva, într-atît de impresionantă e puterea sa de realizare a golului. (Cereți informații în această privință apărătorilor de la Vincenza sau Verona, pentru a rămîne în aria campionatului abia început !).

Povestea lui Chiarugi e simplă. A început la centrul de tineret al Fiorentinei. Nici un transfer zgomotos, nici o sumă fabuloasă cerută de el în momentul în care a semnat pentru prima echipă.

— Cîte goluri ai marcat în scurta carieră ?

— *„15, ceea ce pare puțin în cei trei ani de activitate în prima ligă. Dar se știe cum se joacă în apărare în Italia".*

— Vorbeai de Pesaola. Ce te-a învățat, în primul rînd ?

— *„În primul rînd să-mi disciplinez caracterul, mai ales sub aspect tactic. În substanță, m-a învățat să joc pentru echipă".*

— Ești cunoscut ca un bun finalizator. Cîte goluri crezi că ai putea marca în cursul unui campionat ?

— *„Cifra de 12—13 mi se pare nu numai accesibilă mie, dar și o bună performanță".*

— *Cine va cîștiga anul* acesta campionatul ?

— *„Sper că din nou Fiorentina, dar echipa care îmi dă cele mai multe emoții este Cagliari".*

— Iar în Cupa campionilor europeni ?

— *„Un tur l-am trecut. Să vedem ce facem mai departe. Grija noastră derivă din faptul că sîntem o echipă tînără, fără experiență internațională. Or, tinerețea reprezintă și un avantaj și un handicap. În cîțiva ani sper să luăm locul marelui Inter".*

CESARE TRENTINI

TANDEMUL A DOUĂ GENERAȚII...

„Experiența Schön" a fost urmărită cu maximă atenție de opinia fotbalistică din R. F. a Germaniei. Selecționerul vest-german a reunit în reprezentativă, în tandemul vîrfurilor de atac, jucători din două generații și — ceea ce este mai interesant — cu stiluri foarte apropiate. Experimentatul **Uwe Seeler** a revenit în selecționată după luni de absență, alături de omul care-i luase locul — „tunarul" ultimelor campionate, **Gerd Müller.**

Ideea lui **Schön** n-a găsit prea mulți partizani : dictată și de considerente de ordin psihologic (meciul cu Scoția, decisiv pentru selecționată, s-a disputat la Hamburg și Seeler este din acel oraș), dar și de unele de ordin obiectiv — forma excelentă a vechiului internațional — hotărîrea antrenorului apărea ca foarte riscantă. Dar cei doi **„buldozeri"**, masivi, cu șut bun, clasicii atacanți de pătrundere s-au dovedit **„piesele majore"** ale victoriei în fața scoțienilor și, implicit, ale calificării...

CAMPIONATUL EUROPEAN STUDENȚESC

După cum anunță săptămînalul sofiot **„FOTBAL"**, ediția 1970 a campionatului european studențesc va fi organizată în Iugoslavia, în perioada 16—29 iulie. Jocurile vor fi organizate în orașele **Skoplje, Bitolia și Tetovo.**

TRISTUL EPILOG DE LA CASABLANCA

În dimineața meciului **Maroc—Sudan (3—0)** din preliminariile C.M., unul din arbitri de tușă, ghanezul **Andrews**, s-a simțit rău și nu s-a putut scula din pat. Transportat urgent la un spital, seara tușierul a murit din cauza malariei.